

Sygn. akt I C 505/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SR Agnieszka Leszczyńska

Protokolant Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2016 roku w Ł. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Bank (...) SA we W.**

przeciwko **T. F.**

o zapłatę

1. Zasądza od T. F. na rzecz (...) Bank (...) SA we W. kwotę 1393,53 złotych (jeden tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt trzy grosze) w tym kwotę:

a) 999,45 złotych (dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i czterdzieści pięć groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 8 lipca 2015 roku do dnia zapłaty

b) 221,21 złotych (dwieście dwadzieścia jeden złotych i dwadzieścia jeden groszy),

c) 172,87 złotych (sto siedemdziesiąt dwa złote i osiemdziesiąt siedem groszy);

2. Zasądza od T. F. na rzecz (...) Bank (...) SA we W. kwotę 71,38 złotych (siedemdziesiąt jeden złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 505/15

UZASADNIENIE

W dniu 14 lipca 2015 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny przeciwko T. F. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 1.393,53 zł.

(k. 2 – 3 pozwu)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 13 sierpnia 2015 roku, sygn. akt VI Nc-e 1336879/15, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu T. F., aby zapłacił (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 1.393,53 zł oraz kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo wniósł w tymże terminie sprzeciw.

(k. 6 verte nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 sierpnia 2015 roku wydany przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny, sygn. akt VI Nc-e 1335879/15)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany T. F. zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż kwestionuje roszczenie i sposób naliczenia odsetek albowiem do nakazu nie załączono żadnych

dokumentów. Wniósł o ewentualne rozłożenie na raty roszczenia podnosząc, iż jako emeryt jest w trudnej sytuacji finansowej.

(k. 8 sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym)

Postanowieniem z dnia 14 września 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Łęczycy.

(k. 10v – postanowienie)

Na rozprawę wyznaczoną na dzień 7 marca 2016 roku pozwany nie stawił się. Pomimo prawidłowo doręczonego wezwania pozwany nie stawiał się także na rozprawę w dniu 13 kwietnia 2016 roku

(k.51, 53)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 listopada 2011 roku T. F. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowę o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej (...)Nr (...).

Na mocy § 1 umowy bank przyznał limit kredytowy pozwanemu do kwoty 1.600 zł.

Zgodnie z § 3 umowy oprocentowanie nominalne do wykorzystania limitu kredytowego było zmienne w okresie obowiązywania umowy i na dzień zawarcia umowy wynosiło w stosunku rocznym 23 % dla transakcji gotówkowych oraz 23 % dla transakcji bezgotówkowych. Zgodnie z § 4 Umowy spłata limitu kredytowego następować miała w okresach miesięcznych poprzez dokonywanie przez posiadacza rachunku kredytowego spłat na wskazany rachunek, których wysokość oraz termin były określone w wyciągu z rachunku generowanego każdego 21 dnia miesiąca i wysyłane na adres korespondencyjny w terminie do pięciu dni roboczych od daty wygenerowania. Zgodnie z pkt 4 tegoż § 4 brak wymagalnej spłaty minimalnej w terminie określonym na wyciągu powoduje naliczenie odsetek od kapitału przeterminowanego i stanowi podstawę do wszczęcia działań interwencyjnych związanych z dochodzeniem spłaty zobowiązań oraz wypowiedzenia przez bank umowy limitu po uprzednim wezwaniu do zapłaty zaległych spłat minimalnych lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy limitu. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego miała charakter zmienny i określono ją jako równą czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego obowiązującą na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego. Ustalono, że zmiana tej stopy następuje w przypadku zmiany stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

T. F. wyraził zgodę na zawarcie umów na warunkach w nich określonych, co poświadczył datą i czytelnym podpisem w miejscu wskazanym dla posiadacza rachunku bankowego. Integralną częścią umowy był regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego i kart kredytowych „partnerskich”.

(k. 24 – 27 umowa o przyznanie limitu kredytowego; k. 33 – 36 regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego i kart kredytowych „partnerskich”; k. 37 tabela opłat i prowizji)

Bank wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający, że pozwany jest zadłużony wobec banku na kwotę 1.393,53 złotych. W wyciągu wskazano, że roszczenia wynikające z zobowiązania pozwanego są wymagalne, a egzekucja ma być prowadzona na rzecz banku, który wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, z ograniczeniem egzekucji do kwoty 3.200 zł, wynikającej z oświadczenia o poddaniu się egzekucji.

(k. 38 wyciąg z ksiąg banku)

W piśmie skierowanym do T. F. powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., w związku z brakiem wymagalnej spłaty minimalnej przez okres 2 miesięcy, na podstawie postanowień umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie

karty kredytowej (...) z dnia 27 listopada 2011 roku oraz Regulaminu i Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939) wypowiedział umowę z 30 - dniowym okresem wypowiedzenia.

(k. 39 wypowiedzenie umowy o limit kredytowy i kartę)

T. F. nie dokonał spłaty zadłużenia, wynikającego z zawartej umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby ich wiarygodność. Pozwany mimo, iż w sprzecznie zakwestionował zasadność roszczenia nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swojej tezy, co spowodowało, iż Sąd dysponował jedynie dokumentami złożonymi przez stronę powodową, którym Sąd dał wiarę w całości.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych powyżej ustaleń, w ocenie Sądu, powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na dokumentach złożonych przez stronę powodową, których pozwany nie zakwestionował. Zaznaczyć należy, że pozwany nie podjął w terminie korespondencji z Sądu, skierowanej na ten sam adres zamieszkania pozwanego, co nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny. Korespondencja wróciła z adnotacją: „nie podjęto w terminie” aczkolwiek w dacie rozpoznania sprawy Sąd nie dysponował informacją o doręczeniu wezwania, stąd rozprawa została odroczone (zwrot korespondencji z adnotacją został przedstawiony do akt dopiero w dniu 9 marca 2016 roku). Co więcej, na kolejny termin rozprawy pozwany także nie stawiał się mimo prawidłowo doręczonego wezwania. Należy zatem uznać, iż pozwany wiedział o toczącym się postępowaniu, miał możliwość zapoznać się z dokumentacją złożoną do akt przez stronę powodową.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 roku (Dz. U. z 2015 roku, poz. 128 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Niewątpliwie strony łączyła umowa z dnia 27 listopada 2011 roku o przyznanie limitu kredytowego i umowa o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej. Pozwany nie regulował zadłużenia, w skutek czego powód skutecznie wypowiedział łączącą strony postępowania umowę. Pozwany podpisał umowę, tym samym zaakceptował jej warunki oraz regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego i kart kredytowych „(...)”.

W ocenie Sądu, powód przedstawiając dowody z dokumentów prawidłowo wykazał wysokość zadłużenia T. F. i wysokość dochodzonych pozwem kwot.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd zasądził od T. F. na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 1.393,53 zł, w tym kwotę:

- a. 999,45 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 8 lipca 2015 roku do dnia zapłaty,
- b. 221,21 złotych tytułem kosztów, opłat i prowizji,
- c. 172,87 złotych tytułem odsetek za okres od dnia 27 listopada 2011 roku do dnia wystawienia wyciągu banku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 359 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c.

W umowie o przyznanie limitu kredytowego i umowie o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej z dnia 27 listopada 2011 r., strony stosunku zobowiązaniowego ustaliły, że powód ma prawo dochodzić od Posiadacza odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c., obciążając pozwanego, jako stronę przegrywającą sprawę, kosztami postępowania poniesionymi przez powoda. Na zasądzoną od pozwanego T. F. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 71,38 złotych złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30 zł, opłaty skarbowe od dwóch pełnomocnictw w wysokości 34 zł oraz dwie opłaty notarialne w wysokości 7,38 zł.